

Sayı: 3008

Tarih: 23.11.2023

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadına yönelik şiddet her geçen gün katlanarak büyümektedir. Kadınlar her gün fiziksel, ekonomik, cinsel ve psikolojik şiddetle karşı karşıya kalmaktadır. Kadınlara güvenli yaşam alanları sunan yasal düzenlemelerin ideolojik/politik saiklerle kaldırıldığı, kimisinin ise tartışma konusu edildiği mevcut ülke koşullarında, kadına yönelik şiddetin sebeplerinin araştırılması, önlenmesi ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasına dönük gerekli politikaların belirlenmesi/uygulanması maksadıyla Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederim.

Beritan GÜNEŞ ALTIN

Mardin Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye'de kadınlara yönelik fiziksel, ekonomik, cinsel ve psikolojik şiddetin boyutları, alarm seviyesini çoktan geçmiş durumdadır. Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmadığı koşullarda erkek şiddetinin arttığı ve artacağını söylemek malumun ilamıdır. Türkiye'de uzun yıllardır kadına karşı şiddetle mücadelede etkin yöntemlerin belirlenmediği ve var olan yöntemlerin ise tam olarak uygulanmadığı henüz bitmemiş 2023 yılı içerisinde, kamuoyuna ve yargıya yansımış, en az 342 kadın cinayetinin yaşanmasında dahi açıkça görülmektedir.

Ülkede yaşanan çoklu krizler halinin en ağır sonuçlarıyla bugün kadınlar karşılaşmaktadır. Kadına yönelik şiddet vakaları geçmişten günümüze kadar devam etmiştir ancak özellikle 21 yıllık AKP iktidarında, şiddeti önleyici ve şiddetle mücadele eden mekanizmaların birer birer ortadan kaldırılmasıyla bu vakalar astronomik düzeylere ulaşmıştır. Kadınların "can güvenliğini" sağlayan, başka bir deyişle erkek şiddetini önleyici en temel metinlerden birisi olan İstanbul Sözleşmesinden ideolojik/politik saiklerle, seçim yatırımı için bir gece yarısı çıkılması; 6284 sayılı Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesi Kanununun kaldırılmasının seçim vaadi olarak duyurulması gibi birçok sebep kadına karşı şiddetin katlanarak artmasını sağlamıştır. Günümüz itibarıyla kadınlar, eğitim, istihdam, aile içi "görev" dağılımı, spor, siyasi karar alma süreçleri gibi bir dizi alanda cinsiyetçi düzenlemeler ve uygulamalarla karşılaşmakta "cam tavanlara" çarpılmaktadırlar.

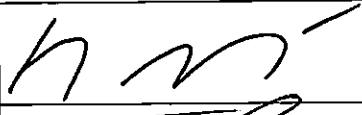
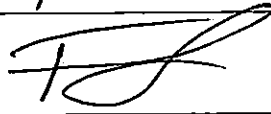
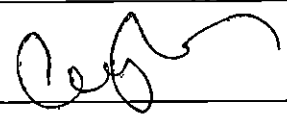
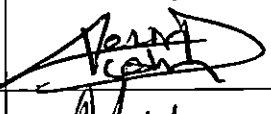
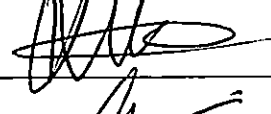
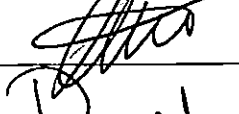
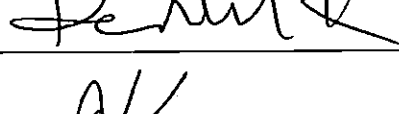
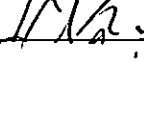
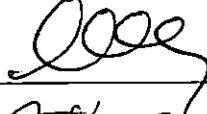
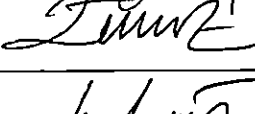
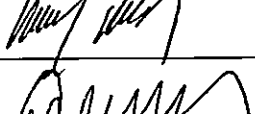
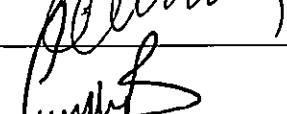
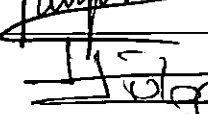
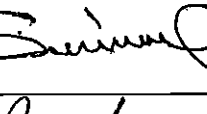
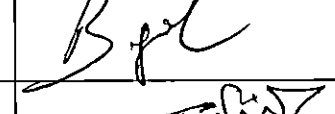
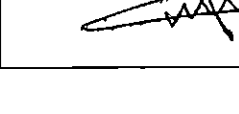
Kadına karşı şiddetin yalnızca fiziksel şiddet kategorisine alınamayacak kadar kompleks, sistemik ve uzun tarihe sahip olduğu bilinmektedir. Fiziksel şiddete ek olarak kadınlar gündelik yaşamlarında cinsel, ekonomik ve psikolojik şiddetle de karşı karşıya kalmaktadır. Fiziksel şiddet mağduru kadınların ekseriyeti ise en yakınlarında olan erkekler tarafından şiddete maruz bırakılmaktadır. “Ev İçi Şiddet Acil Yardım Hattı 2007-2021 Yılları Arası Verilerinin İstatistiksel Analizi Raporu”nda şiddete maruz bırakılan her 10 kişiden 8’inin kadın olduğu; faillerin %90’ının erkek, bu erkeklerin ise %63’ünün kadınların eşleri, %21’inin de aile üyesi olduğu belirtilmektedir.

Yoğun emek sömürüsü üzerine kurulu olan kapitalizmin işleyişinde patriyarka da esas sac ayaklarındandır. Ekonomik şiddet neticesinde kadınların istihdam süreçlerine katılımı zorlaşmaktadır. Kadınlar, cinsiyetlendirilmiş istihdam ilişkisi ile karşılaşmaktayken aynı zamanda düşük ücretli, güvencesiz ve esnek çalışma şartlarına mecbur bırakılmaktadır. Bunlara ek olarak toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin neticesinde hane içi işlerin, bakım emeğinin de yalnızca kadınların sorumluluğu gibi normalize edilmesinden ve ücretsiz kamu kreşlerinin, yaşlı bakım merkezlerinin yeterli sayıda olmamasından sebebiyle kadınlar, istihdam süreçlerinin dışına itilmektedirler.

Yine ülkenin dört bir yanındaki kadınların maruz bırakıldıkları bir diğer şiddet biçimi ise cinsel şiddettir. Kadına ve çocuklara yönelik istismar ve cinsel saldırı vakalarının özellikle kamu personelleri tarafından işlendiği vakit uygulanan “cezasızlık politikasıyla” had safhalara ulaştığını kamuoyuna yansıyan rapor ve haberlerde dahi, ki bunlar buzdağının yalnızca görünen kısmını oluşturmaktadır, rahatlıkla gözlemlemek mümkündür.

Kadınlar yukarıda sayılanlara ek olarak fiziksel, ekonomik ve cinsel şiddete nazaran genel geçer bir tanım yapılması ziyadesiyle zor olan psikolojik şiddete aile, okul, işyeri dahil neredeyse yaşamın tüm alanlarında maruz kalmakta/bırakılmaktadırlar. Kadınların kendi yaşamları hakkında söz söylemesinin bile önüne geçilmeye çalışıldığı, aynı zamanda bir erkeklik pratiği de olan madun adına konuşulmasıyla kadınlar her gün psikolojik şiddet ile karşı karşıya gelmektedir.

Tüm bunlar göz önünde tutulduğunda, kadına karşı şiddetin tüm çeşitleriyle ve tüm yönleriyle mücadelede etkin yöntemlerin tespit edilip, gerekli yasal düzenlemelerin yapılması ve uygulanması için Meclis araştırması açılması zaruridir.

1	SEZÂİ TEMELLİ	MUŞ	
2	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
3	CEYLAN AKÇA CUPOLO	DİYARBAKIR	
4	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
5	KEZİBAN KONUKÇU KOK	İSTANBUL	
6	NEİLA DEMİR	AĞRI	
7	PERİHAN KOCA	MERSİN	
8	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
10	ZEYNEP ODUNCU	BATMAN	
11	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	
12	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	
13	OSMAN CENGİZ ÇANDAR	DİYARBAKIR	
14	SÜMEYYE BOZ	MUŞ	
15	ÖMER FARUK HÜLAKÜ	BİNGÖL	
16	ONUR DÜŞÜNMEZ	HAKKARİ	
17	GEORGE ASLAN	MARDİN	
18	SEMRA ÇAĞLAR GÖKALP	BİTLİS	
19	BURCUGÜL ÇUBUK	İZMİR	
20	CELAL FIRAT	İSTANBUL	